

ДМИТРИЧЕНКО Микола Федорович (19. 12. 1952, м. Снятин Станіслав., нині Івано-Фр. обл.) — фахівець у галузі триботехніки. Доктор технічних наук (1992), професор (1993), академік НАПНУ (2016). Заслужений

діяч науки і техніки України (2002). Державна премія України в галузі науки і техніки (2005). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2005). Закін. Київ. інститут інж. цивіл. авіації (1976), де й працював від 1981 (нині Нац. авіац. університет): 1991–95 — заступник проректора з наукової роботи, 1995–99 — проректор із перспектив. розвитку; 2000–02 — нач. департаменту вищої освіти Міністерства освіти й науки України; від 2002 — ректор, водночас від 2003 — завідувач кафедри виробництва, ремонту та матеріалознавства Нац. транспорт. університету (Київ). Досліджує проблеми тертя і зношування у машинах. Брав участь у написанні навч. посіб. «Вища освіта і Болонський процес» (К., 2006).

Основні праці

Антикорозійні мастильні матеріали. К., 1987; 1991; Надійність сільськогосподарської техніки. К., 1990; Еластогідродинаміка: теорія та практика. Л., 2000; Змашувальні процеси в умовах нестационарного тертя. Ж., 2002 (співавтор); Триботехніка та основи надійності машин: Навч. посіб. К., 2006 (співавтор).

Н. І. Васянова

Бібліографічний опис:

Дмитриченко Микола Федорович / Н. І. Васянова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22060>. — Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).